

104/2007

Nr. Operator:

ROMÂNIA

Dosăr nr. /2008

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA-CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentița Nr.

Ședința publică de la 05 Martie 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE :

Judecător :

Grefier :

Pe rol fiind pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din 27.02.2008, privind judecarea acțiunii formulate de reclamanta SC SRL Tg-Jiu împotriva deciziei nr. din 25.09.2007 emisă de DGFP Gorj .

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile .

Procedura completă din ziua dezbaterilor .

S-a făcut referatul oral al acuzei de către grefierul de ședință ce a învederat că mersul dezbaterilor și cuvântul părților sunt consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din 27.02.2008, ce face parte integrantă din prezenta sentință.

Deliberând, tribunalul pronunță următoarea sentință ;

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față;

Prin acțiunea de față, reclamanta a formulat acțiune în anulare împotriva deciziei nr. /25.09.2007 emisă de DGFP Gorj, solicitând anularea acesteia și a deciziilor de impunere nr. /29.07.2005, privind măsurile fiscale dispuse de către organul constatator cu privire la obligațiile fiscale suplimentare de inspecție fiscală, a raportului de inspecție fiscală încheiat la 29.07.2007.

În motivare, a arătat că la data de 29.07.2005 inspectorii SAF-ACF Gorj din cadrul Administrației Finanțelor Publice a județului Gorj au procedat la efectuarea inspecției fiscale, constatând că s-au utilizat unele formulare de facturi fiscale și alte documente într-o procedură care contravine normelor legale.

Că, în urma controlului fiscal efectuat a fost încheiat raportul de inspecție , prin care s-a stabilit că societatea datorează impozit profit în

sumă de , majorări , penalități - și TVA în sumă de ,
majorări - și penalități - lei.

În temeiul acestui raport de inspecție fiscală a fost emisă decizia nr. 2007 contestată de reclamantă, însă prin decizia nr. din sept. 2005 s-a dispus suspendarea soluționării contestației pe cale administrativă până la pronunțarea unei soluții pe latura penală.

S-a început urmărirea penală împotriva administratoarei , dar s-a pronunțat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală nr. 2007 și s-a aplicat o sancțiune cu caracter administrativ așa cum rezultă din dosarul penal 2007, fiind aplicabile art. 11 pcr.1 lit. b rap. la art. 10 lit. b/1 și art. 91 Cod pr. penală.

Împotriva acestei ordonanțe , DGFP Gorj nu a formulat plângere , aspect ce denotă o recunoaștere a celor menționate de către organele de urmărire penală, fiind reluată procedura administrativă de către pârâtă.

Reclamanta a apreciat că toate aceste acte administrative sunt nelegale întrucât în perioada supusă controlului evidența firmei a fost efectuată cu programul informatic ASSCON care la data intrării în patrimoniu a oricăror bunuri , acestea se evaluează, se recepționează și se înregistrează în contabilitate la valoarea de intrare , respectiv valoarea contabilă. Ori, în cauză, mărfurile se evaluează și se recepționează în contul de mărfuri și TVA și introduse datele din documentele justificative , urmând a fi întocmite evidențe și situații în baza Legii contabilității.

Expertiza administrată în faza urmăririi penale este opozabilă pârâtei și din aceasta rezultă că facturile de aprovizionare „ se împerechează” cu facturile de livrare a mărfurilor aprovizionate și deci sunt legal înregistrate în contabilitate .

Se susține că în ceea ce privește lipsa anumitor mențiuni pe facturi, acest aspect ar putea determina eventual sancționarea persoanei care a întocmit-o , nu a reclamantei .

Din raportul de expertiză rezultă că în evidențele contabile se regăsesc înregistrate documentele justificative , facturile fiind contabilizate în contul 371 – mărfuri, operațiune ce nu are legătură cu stabilirea profitului impozabil și a impozitului pe profit, întrucât nu trebuie confundate noțiunea de stocuri cu cea de cheltuieli .

Raportul fiscal și concluziile lui sunt anulabile întrucât faptele generatoare de obligații privind plata la buget a impozitelor și taxelor legale îl constituie operațiunea de livrare care se realizează în momentul vânzării , cum s-a întâmplat în speță.

Mențiunea din raportul de inspecție fiscală ce a determinat emiterea deciziilor de impunere în sarcina reclamantei este o rețineră ilegală și o impunere abuzivă, neexistând un temei de drept care să impună o asemenea măsură.

În dovedirea acțiunii reclamanta a depus decizia nr. din 25.09.2007 și din 5.09.2005 emisă de pârâtă, expertiza efectuată în dosarul penal /2007, Ordonanța 2007 emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg-Jiu, raportul de inspecție fiscală încheiat la 26 iulie 2005.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii susținându-se că nu s-a admis la deducere TVA înscrisă pe facturile fiscale ce nu conțin toate elementele. Sumele ce reprezintă impozit pe provin din neadmiterea la deducere a cheltuielilor înscrise pe aceste facturi, ce nu respectă dispozițiile HG 831/1997, art. 7 al. 7 lit. j din Legea nr. 414/2002 și art. 6 al. 2 din Legea nr. 82/1991.

Pentru avansurile colectate de reclamantă în perioada 1.11.2002 - 31.05.2005 s-a reținut că aceasta nu a colectat și TVA, fiind încălcate disp. Legii nr. 345/2002 și 134 al. 5 lit. b din Codul Fiscal.

La termenul din 21.11.2007 s-a pus în discuție din oficiu efectuarea unei expertize de specialitate financiar - contabile întocmită de expert, la care nu s-au formulat obiecțiuni.

Luând în examinare acțiunea de față prin prisma susținerilor părților, a înscrisurilor depuse și concluziilor raportului de expertiză, tribunalul constată următoarele;

La 26 iulie 2005 s-a efectuat inspecția fiscală de către reprezentanții pârâtei, întocmindu-se raportul nr., concluzionându-se că s-au înregistrat în contabilitate operațiuni și cheltuieli nereale, facturile neavând calitatea de document justificativ, în scopul de a se diminua impozitul pe profit și TVA completându-se și acceptându-se cu știință documente fiscale false, vinovată de săvârșirea faptelor fiind administratorul reclamantei

În ceea ce privește TVA-ul în perioada verificată 31 iulie 2002 - 31 mai 2005, reclamanta a încasat avansuri de la diverse persoane juridice pentru care nu a colectat TVA, în acest sens fiind întocmită anexa 2 în care s-au calculat debitul și accesoriile, avansurile de la 31 mai 2005 fiind lichidate în lunile iunie și iulie 2005.

În privința TVA-ului deductibil s-a reținut de agentul constator că pentru exercitarea acestui drept, trebuie respectate disp. art. 145 al. 8 lit. a din Legea nr. 571/2003 și facturile neavând calitatea de document justificativ TVA-ul nu a fost admis la deducere.

Prin decizia nr. din 5.09.2005, soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva acestui raport de inspecție fiscală a fost suspendată și a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg-Jiu pentru efectuarea cercetărilor în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În timpul urmăririi penale s-a efectuat o expertiză contabilă de către expert și s-a pronunțat Ordonanța nr. 2007 prin care a fost scoasă de sub urmărire penală pentru

săvârșirea infracțiunii prev. de art. 9 lit. c din Legea nr. 241/2005 și de asemenea a fost scoasă de sub urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 9 lit. c din Legea nr. 241/2005, art. 43 din Legea 82/1991 rap. la art. 289 Cód penal. S-a reținut în cuprinsul ordonanței că ambele persoane au calitatea de administrator la SC SRL Tg.Jiu, că facturile înregistrate în contabilitate au fost emise și completate de ..., însă ... nu a completat și nu a dispus înregistrarea în contabilitate a acestor facturi deși avea calitatea de administrator al firmei.

Raportul de expertiză efectuat în prezenta cauză de către ... urmează a fi înlăturat, menținându-se doar concluziile referitor la TVA-ul colectat și care a generat accesorii constând în ... lei majorări de întârziere și ... lei penalități de întârziere ce susține că este datorat de către reclamantă. Pentru debitele ce reprezintă TVA deductibil și impozitul pe profit, cu accesorii, constatările expertului urmând a fi înlăturate cu următoarea motivare;

Astfel, așa cum s-a reținut și în cuprinsul deciziei nr. V/15 ian. 2007 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, TVA-ul nu poate fi dedus și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA, această decizie fiind obligatorie conform art. 3 Cod pr. civilă.

În speța dedusă judecării se reține că, independent de soluția pronunțată în cauza penală prin care administratorul reclamantei dar și persoana împuternicită să se ocupe de activitatea firmei, (...) și (...) au fost scoase de sub urmărire penală, facturile fiscale înregistrate în contabilitate ce figurează în anexa la raportul de expertiză întocmit de expert (...) (în număr de 12), aceleași cu cele identificate de expert (...) în cursul urmăririi penale, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, așa cum se prevede în dispozițiile Legii nr. 82/1991 art. 6 republicată și art. 3 al. 2 și 3 din HG 831/1997.

Astfel, aceste facturi de aprovizionare au numere și serii atribuite altor societăți decât furnizorii înscriși în documente, pe de altă parte unele din facturi nu au completate toate rubricile așa cum impun textele de lege mai sus menționate și atunci devin aplicabile art. 145 al. 8 lit. a conform căroră „pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA”, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere în funcție de felul operațiunii cu unul din documentele prevăzute la lit. a, factura fiscală ce

cuprinde informațiile prev. la art. 155 al. 8 lit. b, emise pe numele persoanei de către o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de TVA.

Întrucât în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice nu există firmele înscrise la rubrica „furnizori” dar avându-se în vedere și recunoașterea în timpul urmăririi penale de către [redacted] că a completat mai multe facturi fictiv, înregistrate în contabilitatea reclamantei, este corectă măsura dispusă de pârâtă să nu se fi acceptat la deducere TVA-ul, pentru perioada 1.09.2004 - 28.02.2005, rezultând TVA de plată de [redacted] lei cu accesoriile aferente (majorări de întârziere și penalități de întârziere).

Se va reține că argumentul reclamantei în sensul că aceste documente au fost înregistrate în contabilitate și corespund cu livrările de mărfuri, pe de altă parte că ar trebui să fie sancționată persoana care a întocmit facturile fiscale și nu reclamanta, nu este întemeiat întrucât de la 1 ian. 2004, după intrarea în vigoare a Codului fiscal, s-au prevăzut mențiunile și informațiile pe care trebuie să le cuprindă facturile fiscale, obligativitatea agentului economic ce se aprovizionează cu mărfuri de o valoare mai mare de 50.000.000 Rol de a solicita furnizorului dovada de plătitor al TVA, doar în aceste condiții putându-se exercita dreptul de deducere al TVA.

În ceea ce privește TVA la avansurile colectate urmează a se reține, așa cum a precizat și expertul [redacted] că firma datorează majorări de întârziere de [redacted] lei și penalități de întârziere de [redacted] lei în condițiile în care pentru perioada 1.11.2002 - 31.05.2005 s-a încasat avansuri de la persoane juridice dar nu s-a colectat TVA așa cum prevede art. 16 al. 4 lit. c din Legea nr. 345/2002 și 134 al. 5 lit. b din Legea 571/2003 „exigibilitatea TVA este anticipată faptului generator și intervine la data încasării avansului”.

Acțiunea reclamantei vizează și impozitul pe profit cu majorări și penalități în privința cărora se va da eficiență disp. art. 6 din Legea nr. 82/1991 și art. 6 din HG 131/2007, conform cărora cheltuielile efectuate cu marfa aprovizionată pe baza documentelor ce nu sunt considerate justificative (așa cum s-a arătat mai sus) nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil. În același sens sunt și disp. art. 21 al. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003.

Cu această motivare, întrucât argumentele reclamantei nu sunt întemeiate, iar raportul de inspecție fiscală și implicit decizia de impunere emisă în baza acestuia cu nr. [redacted] din 29.07.2005 sunt întocmite în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la momentul controlului, când a luat naștere raportul juridic, acțiunea se privește ca neîntemeiată și urmează a fi respinsă, decizia nr. [redacted] din 25.09.2007 fiind legală și temeinică.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în anulare formulată de reclamanta SC
/ SRL cu sediul în Tg-Jiu, strada _____, _____,
județul Gorj în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor
Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu, strada Siretului nr. 6, județul Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la _____, la tribunalul Gorj.

Președinte,

Judecător,

Red. MD/L.R.

4 ex./04 Aprilie 2008